

Od ARPANET-a do Interneta

Istorija Weba ili tačnije World Wide Weba (WWW) nije jednaka istoriji Interneta. Internet je postojao duže, ali je Web ono što ga je učinilo ovim što je. Zato ćemo se osvrnuti na istoriju Interneta, koja počinje još krajem 50-ih godina prošlog veka. Tada se počelo razmišljati o komunikacijskoj mreži u koju bi bilo spojeno više računara s ciljem međusobne komunikacije i razmene podataka. Prvi konkretan predlog o tome izradio je u avgustu 1962. godine J.C.R. Licklider i nazvao to Galactic Network koncept. Osnovne postavke tog koncepta se do danas nisu previše promenile i današnji Internet sadrži većinu njih. Predak Interneta zove se Advanced Research Projects Agency Network (ARPANET), a razvila ga je agencija ARPA američkog Ministarstva obrane. Ključna osoba bio je Robert Taylor, iz Odeljenja obrade podataka Agencije, koji je odlučio da oformi računarsku mrežu po Lickliderovom predlogu. Tehničku stranu projekta prepustio je stručnjaku sa MIT-a), Larryju Robertsu i 21. decembra 1969. godine prvi računari umreženi su u ARPANET. Bili su to računari University of California iz Los Angelesa i Stanford Research Institutea. Dve nedelje nakon toga, mreži su pridruženi računari University of Utah i University of California iz Santa Barbare. Novi računari u ARPANET priključivani su u proseku svakih dvadesetak dana, pa ih je do početka 80-ih bilo preko 200.

Slika 1. ARPANET u Septembru 1971.

1977. kada su Bob Kahn i Vint Cerf predstavili Transmission Control Protocol (TCP), a godinu dana kasnije dodan mu je i Internet Protocol, koji je odgovoran za usmeravanje (routing) podataka i poruka u mreži. TCP/IP je službeno usvojen u ARPANETu 1983. godine, kada se polako počeo spominjati termin Internet kao oznaka za mrežu koja koristi TCP/IP protokol. ARPANET je tako postao ishodište Interneta, a još jedan u nizu ključnih trenutaka koji su doveli da Internet danas postane ovo što je dogodio se koju

2
godinu

ranije,

1980. 1.2 Ideja Weba

godine.

1980-e godine je Tim Berners-Lee, saradnik CERN-a (Evropske organizacije za nuklearna istraživanja ili Organisation Européenne pour la Recherche Nucléaire) stvorio ENQUIRE, bazu podataka temeljenu na hipertekstu u kojoj je svaki novi podatak koji je unešen u ENQUIRE morao imati link na već postojeće stranice u bazi. Četiri godine kasnije Berners-Lee predložio je upravo takav način unošenja i pristupa podacima kao rešenje tada gorućeg problema CERN-a. Naime, istraživači i fizičari iz celog sveta želeli su da podele svoje podatke, metode i rezultate istraživanja, ali nisu imali odgovarajući jednostavan način da to učine. Predlog nije dobio posebnu pažnju ni tada, ali ni 1989. kada je Berners-Lee ponovo predložio izgradnju velike hipertekst baze sa linkovima. Iako taj predlog nije pobudio veći interes, Berners-Lee je ipak dobio dozvolu da ga implementira u tada novu NeXT radnu stanicu u CERN-u. Kada je počeo rad na toj implementaciji, Berners-Lee je imao niz ideja kako da svoju tvorevinu nazove, da bi se na kraju odlučio za WWW ili World Wide Web. Berners-Lee udružio je snage sa Robertom Cailliauom, ali nisu imali puno koristi. Caillau je pripremio predlog za finansiranje World Wide Weba od strane CERN-a, ali bez uspeha.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com